

EL PRIMER PRESIDENT DE LA REPÚBLICA

El poble de Madrid s'associà, ahir, amb un civisme i un fervor republicà extraordinaris, als actes de la proclamació del senyor Alcalà Zamora

Avui, el senyor Azaña demanarà hora al President, per tal de presentar-li la dimissió del Govern. La crisi quedarà resolta, probablement, el dilluns

Madrid, 11. — A migdia han sortit diversos aeroplans volant sobre Madrid i han llançat milers de fascicles amb la nova Constitució. A les dotze han començat a sortir les tropes de les casernes, per tal de cobrir la carrera.

A aquesta hora ha començat a congregarse en el trajecte que havia de seguir la comitiva presidencial nombrosíssim públic.

Tot el comerç d'articles d'ús no ha obert, i els de consum han tancat a les dotze.

LA COMISSIÓ DE LA CAMBRA SURT A CERCAR EL Sr. ALCALÀ ZAMORA

A les 12'25 ha sortit del Congrés la Comissió de diputats que anava a cercar el senyor Alcalà Zamora. Componien la comitiva dos landós i tres carrosses a la Gran Dumont, amb quatre cavallerissos de gala i una secció de cavalleria de l'Exèrcit, d'escorta.

En sortir la representació de les Corts, les bandes han interpretat marxes militars.

A les escalinates del palau del Congrés, que estan cobertes amb un gran dossier, fa guàrdia una secció de la guàrdia civil.

L'escalinata està guarnida amb molta profusió de plantes i hi ha una llarga catifa des del saló de sessions fins al carrer.

A l'estrada del saló s'hi ha col·locat un tapís brodat en or, regalat pels diputats de Puerto Rico l'any 1912.

Des de molt aviat vesteixen de frac els membres del Govern, llevat del senyor Largo Caballero, que va de jaqué.

També molts diputats vesteixen de frac, molts altres d'americana. Els militars van d'uniforme de gala.

EL PRESIDENT ARRIBA AL PALAU DE LES CORTS

En sortir la comitiva de les Corts per a anar a cercar el nou President, han començat a volar sobre Madrid, i especialment, sobre el Congrés, vuit esquadretes d'avions militars.

Poca estona després ha arribat

al Palau de les Corts la comitiva que acompanyava el senyor Alcalà Zamora. Les tropes, ja formades, rendint honors, i interpretant les bandes l'Himne de Riego, mentre la multitud esclatava en aplaudiments i victorejaments en aparèixer el cotxe del President.

Aquest ha entrat al Congrés precedit dels macers, i la seva presència és acollida amb nous aplaudiments per part dels diputats.

L'ACTE DE LA PROMETENÇA

El senyor Alcalà Zamora ha passat directament al saló de sessions per a fer l'acte de la prometença, que ha estat brevíssim, puix que ha durat uns cinc minuts.

El senyor Besteiro ha obert la sessió a les 2'10, en espera de l'arribada del President. Ha dit que anava a llegir-se l'article 72 de la Constitució i el programa de cerimònies, la qual cosa ha efectuat un secretari.

A les 2'40 s'ha anunciat l'arribada de la comitiva. Aquesta s'ha col·locat darrera el senyor Besteiro.

Tots els diputats en peu, llevat del senyor Besteiro, han prorrompud en visques a Espanya, a la República i al senyor Alcalà Zamora.

Després d'asseure's el senyor Alcalà Zamora a una cadira que hom havia col·locat davant la Presidència, el President de la Cambra ha dit:

—Senyors diputats, el President electe de la República va a prestar la prometença que prescriu l'article 72 de la Constitució.

Tot seguit, el senyor Alcalà Zamora s'aixeca i diu: "Prometo solemnement per mi honor, ante las Cortes Constituyentes, como órgano de la soberanía nacional, servir fielmente a la República, guardar y hacer cumplir la Constitución, observar las leyes y consagrar mi actividad de Jefe de Estado al servicio de la Justicia y de España."

El senyor Besteiro ha respost: "Un nombre de las Cortes Constituyentes que os eligieron y ahora os invisten, os digo: Si así lo ha-

céis, la Nación os lo premie; si no, os lo demande."

Acabat aquest acte, s'han donat visques novament a Espanya, a la República i al poble espanyol, cho-rejats amb entusiasme.

Tot seguit s'ha llegit el decret concedint el Gran Collar d'Isabel la Catòlica al President de la República, i el senyor Lerroux s'ha aixecat i li ha col·locat el collar.

Tornen a sentir-se aplaudiments i visques, i el senyor Besteiro aixeca la sessió.

CAP A LA RESIDENCIA DEL PRESIDENT - ENTUSIASME POPULAR

Després, el Govern surt a l'exterior, seguit dels senyors Alcalà Zamora i Besteiro.

El Govern i la Comissió parlamentària ocupen els cotxes que tenien assignats i surten amb direcció al Palau.

A continuació, el nou President de la República, amb el president de la Cambra, ocupen una carrossa a la Gran Dumont, amb palafreners, correus de Gabinet i voltats de l'escorta presidencial.

En aparèixer a l'escalinata, es repeteixen els visques i aplaudiments. Les tropes presenten armes i hom interpreta l'Himne de Riego.

En aquests moments l'entusiasme és delirant.

La comitiva surt amb direcció al Palau. Els dos presidents van a la carrossa descoberts. El senyor Al-

calà Zamora ostenta el Collar que hom li ha imposat al Congrés.

Damunt de la comitiva volen les esquadretes.

En el trajecte del Congrés al Palau els balcons estan atapeïts de gent. Els carrers que hi donen estan totalment ocupats.

A l'escalinata del Congrés s'hi ha situat, en el moment de sortir la comitiva, el senyor Ossorio i Gallardo.

El senyor Alcalà Zamora en do-

El sectarisme fa víctimes

Si la processó s'hagués fet a l'església no l'haurien presenciat els incrèduls

Alacant. — Al poble de Catral l'alcalde concedí autorització per a celebrar una processó. El caporal de municipals va treure amb violència la gorra de diversos espectadors que romanien coberts al pas de les imatges sagrades.

Més tard s'ha presentat al centre socialista, insultant els seus socis i, finalment, exasperat, feu onze disparos, un dels quals ferí greument un veí de la localitat. Hi ha gran fervescència per aquests successos.

nar-se'n compte, s'hi ha dirigit i l'ha abraçat, tot dient-li:

—Amb l'afecte de sempre, Angel.

Al Passeig del Prado era on menys gent hi havia, però amb tot s'han sentit aplaudiments al pas de la comitiva presidencial.

El carrer que oferia un aspecte magnífic era el d'Alcalà, puix que donava una nota de color les forces d'aviació formades davant el Palau de Buenavista.

Durant tot el trajecte, el President de la República, en peu dins del carruatge, saludava.

A la Porta del Sol ha caigut del cavall un dels guàrdies de l'escorta. No li ha passat res.

La marquesina del Metro de la Puerta del Sol estava totalment ocupada per nombrosos vailets, als quals els guàrdies han fet baixar en el moment en què arribava la comitiva.

Com a detall curiós direm que al carrer Major hi havia una velletera que, situada a primer rengle, victorejava fins a enronquir. També hem vist un coix de totes dues amses que plorava d'entusiasme.

En molts carrers abundaven manons de Manila i molts tapissos.

El monument de les víctimes per la bomba de Morral, es trobava marcialment ple de gent.

Els jardins que hi ha davant del palau també es trobaven atapeïts,

i a la cantonada de la Cuesta de la Vega hi havia un camió que semblava un immens raïm humà.

En arribar la comitiva a la plaça de l'Armeria, les bandes militars cessaren de tocar.

Els "miqueletes", des del balcó central, interpretaren l'himne tradicional basc.

Els cotxes de la comitiva entraren per la porta principal de la plaça de l'Armeria.

AL PALAU DE LA PLAÇA D'ORIENT

Moments després el President sortí als balcons que donen al carrer de Bailén, damunt la porta del Príncep.

Eren les quatre de la tarda.

Les diferents personalitats se situaren als balcons en la forma següent:

Al mig, el senyor Alcalà Zamora; a l'esquerra, els senyors Azaña, Giral, Prieto, Largo Caballero, Albornoz i Martínez Barrios; a la dreta, Besteiro, Lerroux, de los Rios, Nicolau d'Oliver, Marcellí Domingo, Casares Quiroga i Queipo de Llano.

Degut a la gran gentada s'ha produït una gran confusió, en intentar trencar el cordó que formaven els guàrdies.

Amb aquest motiu es produïren molts incidents.

A les obres de la Catedral de l'Almudena hi havia la Creu Roja dels districtes de la Universitat i Chamberí. Els metges hagueren d'assistir bastants contusionats, tots de ferides lleus, car la majoria ho eren de masegament.

LA PARADA MILITAR

Restablert l'ordre començà la desfílada, que fou presenciada per una gran gentada. Tots els arbres de la plaça d'Orient es trobaven plens de persones.

En passar les tropes el públic aplaudia, especialment els milicians i representacions regionals.

Presenciaren la desfílada la muller i els fills del President, que entraren al Palau per la porta principal sense ésser advertits per ningú.

Don Santiago Alba arribà també amb el mateix objecte, entrant per la porta d'incògnita. Després entrà don Rafael Sánchez Guerra.

Durant la desfílada es repetiren els incidents, car l'agombolament de gent era tan enorme, que trencaven moltes vegades la formació de les tropes.

A pesar de tot la desfílada es va fer amb l'ordre previst.

L'AGOMBOLAMENT DE PÚBLIC PROVOCA MÉS INCIDENTS

A dos quarts de sis de la tarda continuava encara la desfílada de les tropes.

Durant tota la desfílada els guàrdies hagueren de lluitar amb el públic, per tal que aquest no envaís el carrer de Bailén. No obstant, hagueren de simular càrregues a la plaça d'Orient.

Un cavall trepitjà un dels espectadors, el qual resultà amb contusions.

UN DETINGUT

En desfílada la guàrdia civil diversos espectadors cridaren: —Fora! Fora!, xiulant-la.

Molts l'ovacionaren. Durant tot el temps de la desfílada de la guàrdia civil continuaren aquests incidents.

Un grup de joves que es va distingir amb llurs protestes, donà lloc a la detenció d'un d'aquests.

LES FORCES QUE DESFILAREN

L'ordre de la desfílada fou el següent:

Després d'un toc d'atenció donat pel corneta del general cap de la divisió, passen davant de l'Alcàsser els milicians nacionals i a continuació els alumnes de l'Escola Naval, als quals segueixen els de les Acadèmies d'Infanteria, Intendència, Artilleria i Enginyers.

La música de l'Acadèmia d'Infanteria, situada davant de l'Alcàsser, prop de les Cavallerisses, s'incorpora a rera guarda de la secció d'Intendència.

Els respectius caps de les forces, en passar per davant del balcó on hi ha el President, donen un crit de "Visca la República", que és contestat per les forces a les seves ordres i pel públic, amb gran entusiasme.

Desfilen després les forces de marina de desembarcament. Marxen en primer terme les forces d'infanteria en línia de tres i les d'artilleria en columna.

Segueix després el batalló ciclista en perfecta formació.

Després, en columna d'honor, vénen els regiments d'Infanteria números 1 i 6, que ocupen la primera brigada, i els regiments d'Enginyers, de Sapadors, Ferrocarrils, Transmissions i les forces d'Intendència en columna doble.

Segueix a la pàgina 5

UN ALTRE INCIDENT GREU, A GIJÓN

En una col·lisió entre els vaguistes i uns agents, han resultat un obrer mort i un de ferit gravíssim, entre altres lesionats

Gijón, 11. — A les deu de la nit acabà la reunió a l'Ajuntament, de l'alcalde i els representants obrers. Tres regidors sortiren cap a Oviedo on després de conferenciar amb el governador portaren la contestació de què aquella autoritat rebria una comissió d'obriers, sempre que s'hagués restablert la normalitat en els serveis públics, donant per acabada la vaga.

En efecte, immediatament, els comissionats obrers feren circular ordres per tal que es reprengués el treball a les fàbriques d'electricitat, gas, tramvies, neteja i àdhuc a les fleques, amb el qual es considera vençuda la part aguda del conflicte.

A la Patronal intentaren reunir els contractistes d'obres i del ram de transports per a formar una Federació a part, però un agent de policia els indicà l'ordre de suspendre la reunió.

Els obrers de la Duro Felguera a Oviedo, s'han declarat en vaga per solidaritat amb els de Gijón. Els camions que transportaven la premsa d'aquesta darrera ciutat, foren descarregats i cremats els exemplars dels respectius diaris.

A Mieres han arribat 50 guàrdies

civils, per tal de mantenir l'ordre.

Gijón, 11. — Aquesta tarda, de dos a tres quarts de cinc, s'ha produït un greu succés al Passeig de Begonya, on solen reunir-se aquests dies els obrers en vaga.

Dos agents de vigilància que passaven per aquell lloc, han estat insultats i àdhuc algunes versions diuen que agredits pels obrers.

El cert és que els agents s'han vist precisats a fer ús de les armes i han fet alguns disparos contra els vaguistes, disparos als quals els obrers han contestat també.

A conseqüència del tret, hi ha resultat ferit gravíssim Tomás Fernández, de 23 anys, que morí poc després a la Casa de Socors.

Un altre obrer anomenat Jesús Fernández Garcia, de 50 anys, es troba ferit de gravetat i s'espera que morirà d'un moment a l'altre.

A més, han sofert ferides de pronòstic reservat, tres obrers i l'agent Cristófol Martínez Pinazo.

Els guàrdies de seguretat varen desfer els grups i es restablí l'ordre.

Al cap de poca estona, començà a passejar pels carrers la guàrdia civil.

Han vist com la República no ha estat res del que pronosticaven, sinó precisament tot el contrari. La Monarquia era el desordre, i la República és l'ordre, i a pesar que els partidaris de l'ordre conservador han fet mans i mànegues perquè aquest ordre republicà fos portat, però això de retop seria en desprestigi del règim.

Amb vuit mesos de tasca d'endeament, la República ha elaborat la seva Constitució i ha elegit el seu President, per damunt de les dificultats que les dretes han intentat crear-li directament, i de les que indirectament han procurat fomentar-li, atiant de sota mà la impaciència de sectors anàrquics incults i per la seva mateixa ingenuïtat, fàcil a deixar-se manegar. A pesar de tot, la República ha reeixit.

I no solament la República no ha estat el desordre que li era previst, sinó que els seus homes han demostrat constituir una "élite" com mai no n'havia governat aquest país altra de categoria semblant. Constituents, per damunt de

petits incidents naturalíssims han anat fent feina sense demagogia i sense ensanyament, i han demostrat una capacitat que era desconeguda en els nostres medis polítics, precisament perquè aquesta vegada el poble havia elegit els seus representants lliurement i no havia passat com abans que eren elegits per caciquisme des del Ministeri de la Governació.

La República és l'ordre, i els seus homes són la moralitat, l'austeritat, la dignitat civil. I ho són, per damunt de les campanyes que la mateixa República — règim de llibertat — ha permès que els seus enemics fessin en contra d'ells, titllant-los d'immorals, de dilapidadors, d'indignes. Són els fets els que parlen, no pas les paraules dels despitats, no pas les calúmnies dels arribistes que han vist truncada llur carrera de grimpadors quan més tenien les mans esmolades a enfilarse per viure a l'esquena de la República.

Ara ve l'hora de la col·laboració total del poble en el govern de la República. Cal esperar que aquests vuit mesos, durant els quals les classes conservadores s'han dedicat al derrotisme més desfermat, àdhuc sabent que anaven contra els propis interessos, els hauran allionat. Enloc del món les classes conservadores, l'endemà d'una revolució triomfant, per més que n'hagin sofert, no s'hi posen en contra. En front d'una revolució triomfant s'ha poden posar els que no tenen res per perdre; però els que tenen per perdre, per egoisme es colliquen de seguida al costat de l'autoritat nova que és la que de fet ha de salvaguardar llurs interessos.

L'abstencionisme, l'obstruccionisme, de què han donat mostres fins ara les dretes, ha tingut per conseqüència que la Constitució sortís una mica més radical que no hauria sortit. La política de l'estruç no condueix a res de pràctic.

Cal que d'ara endavant procurin adaptar-se al règim nou, per a procurar ésser-li un fre. Si no ho fan així, el règim nou no podrà tenir en compte els seus drets de minoria i hi haurà de passar per da-

ment perquè els "absents de fet són ignorats.

Dellem en els primers dies de la República que aquella teoria dels vells monàrquics que es donaven per vençuts i deien: —A veure ara vostès com ho fan anar—, no es podia admetre. Que era ignorar el que tenia de diferent la República de la Monarquia. La República no és el govern d'uns quants; no és el govern dels que la varen dur. Els que la varen dur la dugueren perquè fos el poble, el que, alliberat, es governés. Són tots els ciutadans del país els que han de participar en les coses públiques. I els que es neguen a participar-hi, de fet es neguen a si mateixos la categoria de ciutadans, amb tots els drets que hi tenen inherents.

Es el poble el que ha de col·laborar en el govern. De moment són els sectors polítics que les urnes han dit que representaven amb més amplitud el pensament del poble. Els sectors que tingueren uns sufragis migrats, demostració que el poble no pensa pas en gaire proporció en els principis que aquells sectors sustenten, tenen la llei democràtica que els empara perquè prediquin els seus principis i tractin de fer adeptes per aconseguir arribar un dia a obtenir un nombre tan important de sufragis que automàticament guanyin el Poder.

Ara, és hora de treballar, cadascú des de la seva esfera, per la prosperitat i pel prestigi de la República. Catalunya, per la seva banda es disposa a fer-ho, perquè té confiança en el President de la República i en el Govern de l'Estat espanyol. Tot Catalunya va a posar mans a l'obra. Tot Catalunya, llevat del sector de la Lliga Regionalista que ha votat en contra de la Constitució espanyola que obre les portes al poble català perquè presenti el seu Estatut al Parlament de la República, i en obtenir-ne la seva aprovació pugui estructurar la seva llibertat.

Mans a l'obra doncs, que és hora de tasca. I mentrestant, amb tota l'efusió, amb tot l'afecte, amb tota simpatia, Catalunya saluda Don Niceto Alcalà Zamora, primer President de la República espanyola.

L'HORA DEL TREBALL

L'ALEGRIA ORGANITZADA

per Benjamí

—Feu el favor de seguir-me al manicomi.
—Però, que no ho veieu que vaig a inscriure'm al partit del senyor Ortega i Gasset?